شخصی از انصار آزادی برده اش را به بعد از مرگش موکول کرد.

از جابر بن عبدالله رضی الله عنهما روایت است که می گوید: شخصی از انصار آزادی برده اش را به بعد از مرگش موکول کرد. و در روایتی آمده است: به رسول الله صلی الله علیه وسلم خبر رسید که یکی از اصحابش آزادی غلامش را به بعد از مرگش موکول کرده است؛ و غیر از آن غلام مال دیگری نیز نداشت؛ پس رسول الله صلی الله علیه وسلم غلامش را به هشتصد درهم فروخت و بهایش را برای آن شخص فرستاد.
[صحیح است] [متفق علیه]

مردی از انصار آزادی غلامش را منوط به مرگش قرار داده بود؛ و مالی جز آن نداشت؛ چون خبر آن به رسول الله صلی الله علیه وسلم رسید، آزاد کردن غلام در این شرایط را کوتاهی در حق خانواده اش شمرده و آن مرد انصاری را در این کار تایید نکرد؛ بنابراین غلامش را هشتصد درهم فروخت و بهای آن را برای وی فرستاد؛ چون پرداختن وی به امور خود و خانواده اش شایسته تر و بهتر از آزاد کردن آن غلام بود، تا خانواده اش وابسته ی مردم نباشند. چنین احادیثی احکامی در بردارد که لازم است هر مسلمانی آنها را بداند هرچند به مقتضای زمان و شرایط به آنها عمل نشود؛ و فرانگرفتن آنها و فهم شان به این دلیل که امروزه برده ای وجود ندارد، کار درستی نیست؛ چراکه هنوز هم در مناطقی از افریقا برده وجود دارد و چه بسا بار دیگر چنان شرایطی به وجود آید. و برده داری در قدیم و حتی در زمان اسلام و بعد از آن وجود داشته است؛ اما اسلام به هنگام وجود برده، آزاد نمودن آن را سامان می بخشد.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/2966